

[Ebba Strange]

slaget, som er inspireret bl.a. af et par beslutningsforslag fra SF. Jeg kan sige, at vi jo næsten var færdige med at behandle det i Retsudvalget, da valget blev udskrevet, så jeg håber, vi kan blive hurtigt færdige med det denne gang.

Jeg har kun én ny bemærkning, og det er, at jeg er glad for, at justitsministeren i sin skriftlige fremsættelse til dette forslag tilslutter sig tanken om, at der skal være en længstetid for postspærringer, som kun kan forlænges i særlige tilfælde ved skifterettens beslutning. Det var jo et af de to ændringsforslag, vi drøftede i Retsudvalget, da vi var ved at afgive betænkning. Det andet var 48-timers-reglen for tilbagelevering af post. Det vil vi opretholde fra SF's side, og jeg håber, vi kan få en positiv drøftelse af det i Retsudvalget, så vi måske alligevel kan få det gennemført.

Tom Behnke (FP):

Når først et firma eller en virksomhed er erklæret konkurs, er det rimeligt, at man i skifteretten har mulighed for at oprette en postspærring, således at kreditorerne har en retlig garanti for, at de får, hvad der tilkommer dem. Før man kan foretage en postspærring efter de gældende regler, jf. strafferetsplejen om postspærring, skal der foreligge en begrundet mistanke om, at skyldneren vil foretage en strafbar handling, hvis man ikke foretager en postspærring. Det er regler, som kan være svære at overholde også i tilfælde, hvor det vil være ganske rimeligt, at man foretager en postspærring. Derfor er det i dette tilfælde rimeligt, at man på det specielle område, vi taler om nu, udarbejder en direkte hjemmel til at foretage postspærring, når skifteretten i øvrigt anser det for at være af betydning for boets behandling.

Fremskridtspartiet kan således tilslutte sig forslaget og ser positivt på, at der bliver fastsat en bestemt længstetid for postspærringen som ønsket fra flere partiers side under Retsudvalgets behandling af det tilsvarende lovforslag i sidste folketingssamling. Og jeg kan også på nuværende tidspunkt sige, at vi også vil se positivt på, at man laver en længstetid for, hvornår posten skal leveres tilbage. Om det skal være 48 timer, vil jeg ikke lægge mig fast på her, men det ser vi i hvert fald positivt på.

Jette Pors (CD):

Da vores ordfører på området ikke er ikke

stede, skal jeg kort sige nogle ord. Som det er blevet nævnt af andre, er det jo en uændret genfremsættelse af L 49, der blev fremsat i oktober måned 1990.

Det har jo vist sig nødvendigt at indføre postspærring som et led i konkursbehandlingen. Det afføder naturligvis spørgsmålet om, hvordan vi fra Folketingets side kan sikre, at retssikkerheden er den bedst tænkelige under de givne omstændigheder.

CD tror på, at det forslag, som vi har fået fra justitsministeren, er det bedst tænkelige, selv om vi forbeholder os ret til under udvalgsarbejdet at se på, om andre forslag eventuelt synes bedre. Det er vigtigt for os, at det er fastslået, at bestemmelsen om postspærring træffes i et retsmøde, hvor skyldneren er tilstede. Det er også vigtigt, at skyldneren kan anke en eventuel afgørelse. Men ministeren skriver i forslaget, at anke kan ske senere. Hvad vil det sige? Kan der gå en uge, en måned, eller hvor længe kan den pågældende vente med at anke? Jeg tror, det ville være ganske nyttigt, om ministeren klargjorde sin holdning og udtalte den her fra Folketingets talerstol.

Men som sagt er CD positivt over for lovforslaget, som det foreligger.

Justitsministeren (Engell):

Det er jo et forslag, som er genfremsat, og som fru Ebba Strange sagde, har vi behandlet hele spørgsmålet ved flere lejligheder, også i forbindelse med SF's forslag. Jeg er glad for også ved denne førstebehandling at konstatere, at vi kan få lovforslaget vedtaget med et bredt flertal. Det kan være, at der under udvalgsbehandlingen rejser sig yderligere spørgsmål, og jeg vil da gerne søge at medvirke til, at de bliver afklaret så hurtigt som muligt.

To af de spørgsmål, som hr. Erling Christensen og også fru Ebba Strange var inde på, drejer sig om tidsbegrænsningen, hvor jeg allerede har givet udtryk for – og det ligger også i forslaget, som fru Ebba Strange sagde – at det da godt kan være fornuftigt med en sådan regel om de tre måneder, og det vil jeg være parat til at drøfte under Retsudvalgets behandling.

For så vidt angår det andet spørgsmål, om 48-timers-fristen, er jeg naturligvis parat til at drøfte det i udvalget, men man kan også spørge, om en fast regel om 48 timers frist altid vil være særlig hensigtsmæssig. Der kan være situatio-